

Diumenge 31 (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 23,1-12): Aleshores Jesús parlà a les multituds i als seus deixebles, dient: «Sobre la càtedra de Moisès s'han assegut els escribes i els fariseus. Totes les coses que us diguin, feu-les i observeu-les, però no feu segons les seves obres, ja que diuen i no fan. Perquè lliguen fardells pesats i insuportables, i els carreguen damunt les espatlles dels homes, però ells ni amb el dit no els volen moure. Totes les seves obres les fan per tal de ser vistos pels homes; per això eixamplen les seves filactèries i engrandeixen les franges. Els agrada el primer lloc en els convits i els primers seients en les sinagogues, i de ser saludats en les places, i que la gent els anomeni Rabbí. Però vosaltres, no vulgueu que us diguin Rabbí, perquè un és el vostre Mestre, i tots vosaltres sou germans. I de vosaltres, no vulgueu anomenar ningú Pare sobre la terra, ja que un és el vostre Pare, el celestial. I no us digueu Mestres, perquè el vostre Mestre és un, el Crist. El qui és més gran de vosaltres serà el vostre servidor. El qui s'exalci serà humiliat, i el qui s'humiliï serà exalçat».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El qui s'exalci serà humiliat, i el qui s'humiliï serà exalçat»

Rev. D. Miquel PLANAS i Buñuel
(Montornès del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, el Senyor ens fa un retrat dels notables d'Israel (fariseus, mestres de la Llei...). Aquests viuen en una situació superficial, no són res més que aparença: «Totes les seves obres les fan per tal de ser vistos pels homes» (Mt 23,5). I, a més, caient en la incoherència, «ja que diuen i no fan» (Mt 23,3), esdevenen esclaus del seu propi engany en buscar només l'aprovació o l'admiració dels homes. D'això en

depèn la seva consistència. Per si mateixos no són res més que patètica vanitat, orgull absurd, buidor... niciesa.

Des dels inicis de la humanitat continua essent la temptació més freqüent; la serp antiga continua xiuxiuejant-nos a cau d'orella: «Si un dia en menjàveu [dels fruits de l'arbre del coneixement i del mal], se us obririen els ulls i seríeu igual com déus» (Gn 3,5). I continuem caient-hi, ens fem dir: “rabí”, “pare” i “guies”... i tants altres ampul·losos qualificatius. Massa vegades volem ocupar el lloc que no ens correspon. És l'actitud farisaica.

Els deixebles de Jesús no han de ser pas així, ben al contrari: «El qui és més gran de vosaltres serà el vostre servidor» (Mt 23,11). I com que tenen un únic Pare, tots ells són germans. Com sempre, l'Evangelí ens deixa clar que no podem desvincular la dimensió vertical (Pare) i l'horitzontal (nostre) o, com explicitava el diumenge passat, «Estimaràs el Senyor, el teu Déu (...), el teu proïsme com a tu mateix» (Mt 22,37.39).

Tota la litúrgia de la Paraula d'aquest diumenge està amarada de la tendresa i de l'exigència de la filiació i de la fraternitat. Fàcilment ressonen en el nostre cor aquelles paraules de sant Joan: «Si algú afirmava: ‘Jo estimo Déu’, però no estima el seu germà, seria un mentider» (1Jn 4,20). La nova evangelització —cada cop més urgent— ens demana fidelitat, confiança i sinceritat amb la vocació que hem rebut en el baptisme. Si ho fem se'ns il·luminarà «el camí que duu a la vida: joia i festa a desdir a la vostra presència, Senyor» (Sl 16,11).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Som rectors i som també servents: presidim, però si servim» (Sant Agustí)

-

«Cal estar disposats a “perdre’s” per l’altre en lloc d’explotar-lo, i a “servir-lo” en lloc d’oprimir-lo per al propi profit. L’altre —persona, poble o nació— no pot ser considerat com un instrument qualsevol, sinó com un “semblant a nosaltres”, un “ajut”» (Francesc)

-

«(...) 'Heu sentit que es va dir als antics (...), però jo us dic' (Mt 5,33-34). Amb aquesta mateixa autoritat divina desautoritza certes 'tradicions humanes' (Mc 7,8) dels fariseus que 'anul·len la Paraula de Déu' (Mc 7,13)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 581)